

Spojené věci T-102/07 a T-120/07

Freistaat Sachsen (Německo) a další

v.

Evropská komise

„Státní podpory – Podpora poskytnutá Německem ve formě nabytí podílu a ve formě záruk za půjčky – Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou se společným trhem – Obecný režim podpor schválený Komisí – Pojem ‚podnik v nesnázích‘ – Pokyny pro státní podpory na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích – Částka podpory – Povinnost uvést odůvodnění“

Rozsudek Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 3. března 2010 II - 589

Shrnutí rozsudku

1. *Podpory poskytované státy – Obecný režim podpor schválený Komisí – Individuální podpora prezentovaná jako podpora spadající do rámce schválení – Přezkum Komisí (Články 87 ES a 88 ES)*
2. *Podpory poskytované státy – Zákaz – Odchyly (Článek 87 odst. 1 a 3 ES a čl. 88 odst. 3 ES; sdělení Komise 1999/C 288/02, bod 3)*

3. *Podpory poskytované státy – Zákaz – Odchylyky – Sdělení Komise o rámci Společenství pro státní podpory podnikům v nesnázích*
(Sdělení Komise 1999/C 288/02, body 4 až 6)
4. *Akty orgánů – Odůvodnění – Povinnost – Rozsah – Rozhodnutí Komise v oblasti státních podpor – Výpočet výše podpory podniku v nesnázích*
(Články 87 ES a 253 ES; sdělení Komise 97/C 273/03)

1. Komise, zabývá-li se individuální podporou, která byla údajně poskytnuta na základě dříve schváleného režimu, nemůže tuto podporu bez dalšího zkoumat ve vztahu ke Smlouvě. Před zahájením jakéhokoli řízení musí nejprve přezkoumat, zda podpora spadá do obecného režimu a zda splňuje podmínky stanovené v rozhodnutí schvalujícím tento režim. Pokud by Komise nepostupovala tímto způsobem, mohla by v rámci přezkumu každé individuální podpory vzít zpět rozhodnutí schvalující režim podpor, které již předpokládalo přezkoumání s ohledem na článek 87 ES. Podporu, která představuje striktní a předvídatelné použití podmínek stanovených v rozhodnutí schvalujícím obecný režim, je tedy nutno považovat za existující podporu, která nemusí být oznámena Komisi ani přezkoumána s ohledem na článek 87 ES.

Rozhodnutí Komise, kterým se konstatuje slučitelnost podpory s dotčným režimem, spadá do výkonu její povinnosti dbát nad používáním článků 87 ES

a 88 ES. Z tohoto důvodu nepředstavuje přezkum slučitelnosti podpory s tímto režimem ze strany Komise iniciativu překračující rámec jejích pravomocí. Proto nemůže být posouzení Komise omezeno posouzením vnitrostátních orgánů, které podporu poskytly.

(viz body 59, 60, 62, 136)

2. Z bodu 3 pokynů pro státní podpory na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích, jimiž se Komise mohla vybavit pro účely výkonu široké posuzovací pravomoci, kterou má v rámci použití čl. 87 odst. 3 ES, a kterými je vázána, vyplývá, že „[s]tátní podpora na záchranu podniků v nesnázích od konkurzu a pomoc při jejich restrukturalizaci může být považována za oprávněnou pouze za určitých podmínek“. Právě z tohoto

důvodu uvedené pokyny stanoví povinnost předchozího oznámení Komisi každého financování poskytnutého nebo zaručeného státem pro podnik ve finančních nesnázích.

V rámci schváleného režimu regionálních podpor nelze přijmout zvláštní definici pojmu podniku v nesnázích. Připuštění paralelní existence různých definic pojmu podniku v nesnázích by totiž mohlo vést k situaci, ve které by podnik, který je v nesnázích podle uvedených pokynů, mohl přesto být příjemcem státní podpory bez povinnosti oznámení a bez nutnosti dodržení těchto pokynů. Taková situace by byla v rozporu se strukturou čl. 87 odst. 1 až 3 ES a čl. 88 odst. 3 ES, tak jak je uvedena ve zmíněných pokynech.

(viz body 74, 76)

kteří ho bez vnějšího zásahu orgánů veřejné moci během krátkého či střednědobého období téměř jistě přivedou k úpadku. Mimoto ze znění bodů 5 a 6 uvedených pokynů vyplývá, že ačkoliv se podnik považuje za podnik v nesnázích „v každém případě“ tehdy, zmizela-li podstatná část jeho základního kapitálu, může být prokázáno také jinými důkazy, jaké jsou uvedeny v bodě 6, že se nachází ve finančních nesnázích ve smyslu těchto pokynů, i když neztratil podstatnou část svého základního kapitálu.

Významné snížení základního kapitálu tak představuje velmi závažný faktor naznačující, že se podnik nachází v nesnázích. Krom toho existuje určitý počet hospodářských faktorů, jejichž neúplný výčet se nachází v bodě 6 uvedených pokynů, které mohou rovněž prokázat existenci takového stavu, a to i v případě, kdy nedošlo ke ztrátě podstatné části základního kapitálu nebo k platební neschopnosti ve smyslu bodu 5 těchto pokynů.

(viz body 103–105, 133, 135)

3. Bod 4 pokynů Společenství pro státní podpory na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích se omezuje na obecné uvedení, že se považuje za podnik v nesnázích takový podnik, který není schopen prostřednictvím zdrojů svých či prostředků získaných od svých vlastníků/akcionářů nebo věřitelů zastavit ztráty,
4. Rozsah povinnosti uvést odůvodnění závisí na povaze dotčeného aktu a na

kontextu, v němž byl přijat. Z odůvodnění musí jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, jednak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, aby mohly hájit svá práva a ověřit, zda rozhodnutí je či není opodstatněné, a jednak aby soud mohl vykonávat svůj přezkum legality. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčilo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast. Komise především není povinna vyjádřit se ke všem argumentům, jichž se před ní dovolávají zúčastněné strany, ale stačí, aby uvedla skutkové okolnosti a právní úvahy, které mají zásadní význam v rámci systematiky rozhodnutí.

existuje státní podpora neslučitelná se společným trhem, a které ve svém výpočtu výše podpory podniku v nesnázích neobsahuje žádný odkaz na praxi finančních trhů ohledně souběhu rizik (podnik v nesnázích, absence zajištění), takže se souvislost mezi navýšeními stanovenými Komisí a konkrétní situací dotčených společností nezdá jasná a zvolení použitých navýšení má, alespoň tak, jak se jeví, náhodnou povahu, a sdělení Komise o způsobu stanovování referenčních a diskontních sazeb neobsahuje žádný údaj k uvedenému souběhu rizik. Komise měla vysvětlit použití dodatečných navýšení, jakož i jejich výši prostřednictvím rozboru tržní praxe, aby uvedené společnosti mohly zpochybnit přiměřenost navýšení a Tribunál mohl přezkoumat jejich legalitu.

Každopádně musí být zrušeno rozhodnutí Komise, které došlo k závěru, že

(viz body 180, 217–218)